

tuổi nhỏ trời cao

*tôi ngồi thật lâu
tôi ngồi bất động
lớp học tan rồi hố trống sỏi vun
giữa khoảng trời cao
ánh nắng tròn tròn
con chim sâu
bay ngoài cửa sổ
nó hát nó ca
nó nào có biết
từng bóng hỏa châu đêm qua soi tỏ
để thượng đế nhìn cái chết của em
thượng đế cứng khô thượng đế ngu dần*

quê hương ta vẫn kéo dài đau khổ
hai mươi năm trời chưa hết đạn bom
tuổi của tôi khôn lớn nhục nhằn
tuổi của em chứa đầy thua thiệt
bao nhiêu đau thương
giấy nào kể xiết
mực nào còn viết sử hồi tanh
nhìn tấm bảng đen
soi gương nét mặt
tôi thật làm hề
suốt ngày lừa lọc
ngôn ngữ tôi đầy rác rưởi bùn nhơ
thôi em nằm yên
em hãy ngủ ngoan
khôn lớn làm gì cho đầy nước mắt
chết sớm như em lại đỡ nhục nhằn